RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 76.059 van 1 oktober 1998
in de zaak A. 78.453/XII-1316.

In zake : Johan DE JONGHE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. KEMPINAIRE,
kantoor houdende te GENT,
Recollettenlei 39-40

tegen :

de gemeente ZELZATE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te GENT,
Koning Albertlaan 128.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan DE JONGHE op 30 april 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 18 februari 1998 van de gemeenteraad van Zelzate waarbij hij wegens lichamelijke ongeschiktheid van ambtswege wordt ontslagen als brandweerman-vrijwilliger;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift waarbij Johan DE JONGHE de vernietiging vraagt van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur B. THIJS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. KEMPINAIRE, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat X. TROCH, die loco Advocaat P. LEFRANC verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur B. THIJS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Verzoeker is kapitein-bevelhebber van de vrijwillige brandweerdienst van de gemeente Zelzate.

1.2.1. Met een brief van 17 september 1997 delen een aantal officieren en onderofficieren van de brandweerdienst aan het college van burgemeester en schepenen van Zelzate mede dat "de onderlinge samenwerking (met verzoeker) onmogelijk is geworden". Er wordt verwezen naar "diverse conflictsituaties die zich voordoen tussen het kader en de kapitein". Zij verzoeken het college te worden vrijgesteld van verdere dienstverplichtingen "totdat de door (hen) aangeklaagde problemen opgelost zijn".

1.2.2. Dezelfde dag nog neemt het college van burgemeester en schepenen kennis van deze brief. Het

beslist, omdat "het zich om organisatorische redenen niet (kan) veroorloven op (het verzoek van de brandweermannen) in te gaan", dat het dienstnemingscontract van verzoeker preventief wordt geschorst "in afwachting van de resultaten van een verder onderzoek naar de ingediende klachten". Die preventieve schorsing wordt op 29 september 1997 door de gemeenteraad bekrachtigd.

1.2.3. Nog dezelfde dag verbiedt de burgemeester verzoeker tevens de toegang tot de brandweerkazerne "tot (de) afronding van het onderzoek van de klachten ingediend door de officieren en onderofficieren van (de) brandweer".

1.3. In een brief van 18 september 1997 aan verzoeker geeft de burgemeester nadere uitleg over de omstandigheden waarin de schorsing van verzoekers dienstverbintenis moet gezien worden : er zijn "problemen (...) ontstaan (...) tussen diverse personen binnen het korps"; verzoeker heeft in een vergadering van 2 september 1997 reeds zijn ontslag als bevelhebber aangeboden maar de burgemeester heeft dat geweigerd; op 17 september 1997 is de situatie, ten gevolge van de sub 1.2.1. vermelde klachtbrief, gewijzigd en heeft het college van burgemeester en schepenen besloten verzoekers dienstnemingscontract preventief te schorsen.

1.4. Met een brief van 22 september 1997 verzoeken de burgemeester en de gemeentesecretaris, namens het college van burgemeester en schepenen, de officier-geneesheer van de brandweerdienst om de lichamelijke geschiktheid van verzoeker te onderzoeken en na te gaan of betrokkene nog voldoet aan "de voorwaarden tot uitoefening van de functie van brandweerman-officier".

1.5. De gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen, aan wie inmiddels kennis is gegeven van de

proventieve schorsing van verzoeker, deelt met een brief van 6 oktober 1997 aan de burgemeester van Zelzate mede dat hij begrip heeft voor de preventieve maatregelen die het college van burgemeester en schepenen jegens verzoeker heeft genomen, maar dat ze niet méér kunnen zijn dan "een voorlopige ingreep". Ook al zijn er binnen het brandweerkorps scherpe conflicten gerezen, toch kan, naar het oordeel van de gouverneur, niet voorbij worden gegaan aan de verdiensten van verzoeker. Hij besluit dat wanneer verzoeker ontslag neemt uit het korps, het moet gaan om een eervol ontslag.

1.6. Met een brief van 23 oktober 1997 roepen de burgemeester en de gemeentesecretaris verzoeker op voor een medisch onderzoek door de officier-geneesheer van het brandweerkorps. De oproeping luidt als volgt :

> "Volgens art. 10 van het intern reglement dient een persoon die zich kandidaat stelt voor een indienstneming als brandweerman, een geneeskundig onderzoek en proeven inzake lichamelijke geschiktheid te ondergaan.
>
> Het is evident dat deze lichamelijke geschiktheid moet bewaard blijven tijdens de verdere loopbaan.
>
> Teneinde na te gaan of U aan deze geschiktheid voldoet verzoeken wij U te melden bij de Officier-geneesheer (...)".

1.7. In antwoord op de vraag van verzoekers raadsman naar de "motieven en de wettelijke basis voor het opleggen van het medisch onderzoek", schrijft de burgemeester op 3 november 1997 dat er tegen verzoeker "geen tuchtprocedure loopt (maar dat) er (...) wel een ernstig vertrouwensprobleem (bestaat)". Laconiek wordt daaraan toegevoegd : "momenteel wenst het gemeentebestuur een onderzoek te laten doen naar de medische geschiktheid als lid van de brandweer van Zelzate".

1.8. In een brief van 5 november 1997 laat de raadsman van verzoeker aan de burgemeester weten dat verzoeker zich niet zal onderwerpen aan het medisch

onderzoek door de korpsgeneesheer. Ter verantwoording stelt zij dat ter zake niet artikel 10 van het grondreglement van de gemeentelijke brandweerdienst van toepassing is, maar wel artikel 28 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (A.R.A.B.) krachtens hetwelk het medisch onderzoek dient te worden uitgevoerd door de arbeidsgeneeskundige dienst die aan de gemeente is toegewezen. Zij voegt eraan toe dat het bedoeld medisch onderzoek "verplicht voor het volledige corps dient te worden uitgevoerd".

1.9. Na briefwisseling over en weer schrijft verzoekers raadsman op 14 januari 1998 aan het bestuur dat zijn cliënt zich zal aanbieden voor het medisch onderzoek, teneinde aldus een tuchtmaatregel te ontlopen. Hij benadrukt evenwel dat hij nog steeds de bevoegdheid van de korpsgeneesheer betwist en hij werpt op dat het aanvaarden van de bevoegdheid van de korpsgeneesheer "in dit particulier geval" een schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel. Hij betoogt dat krachtens artikel 10, tweede lid, punt 7, en artikel 43, 4˚, van het grondreglement het vrijwillig brandweerpersoneel geen enkel gebrek mag hebben dat onverenigbaar is met "de dienstvereisten", zodat de medische geschiktheid van verzoeker dient te worden beoordeeld met inachtname van de specifieke dienstvereisten die gelden voor een kapitein-bevelhebber.

1.10. Met een aangetekende brief van 10 februari 1998 zenden de burgemeester en de gemeentesecretaris aan verzoeker een afschrift van het verslag van het medisch onderzoek. Het verslag dat luitenant-geneesheer NOTTE van het geneeskundig onderzoek van verzoeker heeft opgemaakt, luidt als volgt :

> "(...)
> Het fysisch gebrek dat ik bij betrokkene vaststel kan bij aanwerving niet leiden tot goedkeuring.

> Indien evenwel het lichamelijk geschiktheidsonderzoek zich enkel zou moeten toespitsen op het opsporen van gebreken die onverenigbaar zijn met de dienstvereisten (in casu deze van kapitein-bevelhebber) moet ik meedelen dat deze gebreken niet aanwezig zijn".

De burgemeester en de gemeentesecretaris delen het verslag op 10 februari 1998 aan verzoeker mede. Zij delen hem ook mede dat het college van burgemeester en schepenen aan de gemeenteraad zal voorstellen verzoeker bij toepassing van artikel 43 van het grondreglement ambtshalve te ontslaan en zij vermelden tevens dat hun brief ertoe strekt "(verzoekers) eventuele verweermiddelen te kunnen ontvangen".

1.11. Met een faxbericht van 18 februari 1998 vraagt de raadsman van verzoeker te worden gehoord door de gemeentraad. Verder laat hij gelden dat verzoeker bij toepassing van artikel 43 van het grondreglement niet kan worden ontslagen vermits de korpsgeneesheer heeft vastgesteld dat bij verzoeker geen gebreken aanwezig zijn die onverenigbaar zijn met de dienstvereisten.

1.12. Op 18 februari 1998 beslist de gemeenteraad verzoeker bij toepassing van artikel 43 van het grondreglement wegens lichamelijke ongeschiktheid van ambtswege te ontslaan.

Dit besluit stoelt wezenlijk op de overweging dat uit het verslag van korpsgeneesheer NOTTE blijkt "dat de heer Johan DE JONGHE niet langer voldoet aan de medische geschiktheid om aangeworven te kunnen worden en aldus niet voldoet aan de voorwaarden vermeld in art. 10 van het grondreglement zodat art. 43 ’4˚ ontslag van ambtswege : dit ontslag vindt plaats op initiatief van de indienstnemende overheid, wanneer de betrokkene de in artikel 10 gestelde voorwaarden niet langer vervult’, van toepassing is".

1.13. Met een aangetekende brief van 2 maart 1998 wordt de beslissing aan verzoeker betekend.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het derde en het vierde middel de schending aanvoert van "de redelijkheidsnorm", respectievelijk van "de zorgvuldigheidsnorm"; dat hij in het vijfde middel betoogt dat er voor de bestreden beslissing geen wettig motief bestaat; dat hij in het zesde middel aan de verwerende partij "machtsafwending minstens machtsoverschrijding" verwijt en dat hij in het negende middel het gelijkheidsbeginsel geschonden acht; dat hij die middelen als volgt adstrueert: een overheid die over een discretionaire bevoegdheid beschikt moet aantonen dat zij "aan belangenafweging heeft gedaan" en dat zij niet willekeurig opgetreden is, maar in dit geval blijkt uit de beslissing niet "welke fysische tekortkomingen aan verzoeker ten laste wordt gelegd en waarom er een onverenigbaarheid zou zijn met de dienstvereisten"; de Raad van State moet nagaan of, in het kader van de zorgvuldigheidsverplichting die op het bestuur rust, de aan verzoeker ten laste gelegde feiten "voldoende werden onderzocht en of deze tekortkomingen onverenigbaar zijn met de dienstvereisten" zoals artikel 10 van het grondreglement voorschrijft, maar uit de beslissing blijkt niet welke tekortkoming hem ten laste gelegd wordt noch waarom zijn fysische tekortkoming "het noodzakelijk maakt dat er diende beslist te worden tot het ontslag van ambtswege"; de

beslissing is een verdoken tuchtmaatregel, wat blijkt uit de vaststelling dat hij eerst preventief geschorst werd omdat er moest gewacht worden op de resultaten van het onderzoek naar de bestaande conflictsituaties binnen de brandweerdienst maar dat het bestuur vervolgens, toen het vastgesteld had dat hem niets ten laste kon worden gelegd, teruggevallen is op de enige mogelijkheid die het statuut nog bood, te weten het onderwerpen van verzoeker aan een geneeskundig onderzoek om hem vervolgens te beoordelen op basis van een lichamelijke handicap die reeds bestaat sinds 1992 en die de gemeente ook kende; er was geen enkele reden om hem, en alleen hem, een geneeskundig onderzoek op te leggen, ware het niet dat de verwerende partij over een geneeskundig verslag moest beschikken om gebruik te kunnen maken van de enige haar nog resterende mogelijkheid om zich van hem te ontdoen.

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteenzet wat volgt: het verslag van korpsgeneesheer NOTTE stelt: "het fysisch gebrek dat ik bij betrokkene vaststel kan bij aanwerving niet leiden tot goedkeuring" en de toepasselijke bepalingen van het grondreglement (artikel 43, 7˚) perken "in zeer belangrijke mate" de discretionaire bevoegdheid van het bestuur in; bijgevolg is de redelijkheidsnorm niet geschonden wanneer het bestuur op grond van die vaststelling van de geneesheer het ontslag van ambtswege uitspreekt; in de toegepaste rechtsregel (artikel 43, 7˚) wordt precies aangegeven welke feiten in aanmerking komen voor een ontslag van ambtswege en de enige mogelijkheid om die feiten vast te stellen is het uitvoeren van een medisch onderzoek; aangezien verzoeker niet beweert dat het medisch onderzoek niet correct zou zijn verlopen -hij bevestigt integendeel dat de vaststelling van de geneesheer reeds jaren bestond en de vraag welke fysische tekortkomingen tegen verzoeker zijn ingebracht valt onder het beroepsgeheim van de geneesheer- kan er

geen sprake zijn van de schending van de zorgvuldigheidsverplichting; de beslissing steunt op een exact, pertinent en aanvaardbaar motief, te weten dat de bevoegde medische instantie vastgesteld heeft dat verzoeker niet voldeed aan de vereisten gesteld door artikel 10 van het grondreglement; er kan geen sprake zijn van machtsafwending want er bestaat daadwerkelijk in hoofde van verzoeker een lichamelijke ongeschiktheid die het ontslag kan rechtvaardigen en dat wettig oogmerk sluit het bestaan van machtsafwending uit; ook van een verdoken tuchtstraf is geen sprake want de preventieve schorsing die aan verzoeker is opgelegd betreft een ordemaatregel waarvan de duur niet beperkt is; indien de overheid gelijke gevallen gelijk moet behandelen, dan is er in dit geval geen sprake van gelijke gevallen omdat de verwerende partij voldoende redenen had om de lichamelijke geschiktheid van verzoeker -en van hem alleen- in vraag te stellen;

3.3.1. Overwegende dat artikel 10, lid 2, van het grondreglement van de brandweer van de gemeente Zelzate, opgenomen in het hoofdstuk II, I., sectie 1, B., te weten bepalingen inzake de aanwerving van vrijwilligers die niet de rang van officier hebben, bepaalt:

"De aanwervingsvereisten voor de graad van brandweerman zijn de volgende:

1. Belg zijn, of (...).
2. Woonachtig zijn (...) in de gemeente Zelzate.
3. Ten minste 18 jaar en ten hoogste 35 jaar oud zijn bij de eerste dienstneming in een brandweerdienst.
4. Ten minste 1.60 m groot zijn.
5. Van goed zedelijk gedrag zijn.
6. In orde zijn met de dienstplichtwetten.
7. Lichamelijk geschikt bevonden zijn ingevolge een geneeskundig onderzoek, verricht door de officier-geneesheer van de dienst, of bij ontstentenis, door een door de gemeenteraad aangeduid geneesheer.

De kandidaat:

- mag geen enkel gebrek hebben, dat onverenigbaar is met de dienstvereisten.

- moet een normale gehoorscherpte hebben, gepaard aan een degelijke gesteldheid van de evenwichtsorganen. Hij mag geen neiging hebben tot duizeligheid.

8. (...).
9. (...)."

Overwegende dat artikel 43 van hetzelfde grondreglement bepaalt:

"Het ambt van de leden-vrijwilligers van de dienst eindigt:
(...)
4° Door ontslag van ambtswege: dit ontslag vindt plaats op initiatief van de indienstnemende overheid, wanneer de betrokkene de in artikel 10 gestelde voorwaarden niet langer vervult;
(...)."

3.3.2. Overwegende dat artikel 43, 4°, van het grondreglement het bestuur toelaat het initiatief te nemen om een vrijwillig lid van de brandweerdienst -ook een officier, die nochtans naar luid van de artikelen 24 en 30, c) van het grondreglement bij aanwerving of bevordering tot onderluitenant onderzocht moet worden op preciese geschiktheidscriteria- ambtshalve te ontslaan wanneer de betrokkene "niet langer" voldoet aan de voorwaarden gesteld voor de indienstneming in de graad van brandweerman; dat het te dezen om de voorwaarde van de lichamelijke geschiktheid gaat, vast te stellen door een geneeskundig onderzoek; dat de verwerende partij zich aldus van een lid-vrijwilliger van haar brandweerkorps kan ontdoen wanneer het geneeskundig onderzoek, waartoe zij de opdracht gegeven heeft, tot het besluit komt dat de betrokkene niet lichamelijk geschikt is, d.w.z. dat hij ofwel een gebrek vertoont dat onverenigbaar is met de dienstvereisten ofwel dat hij niet de normale gehoorscherpte heeft, dat zijn evenwichtsorganen gebrekkig zijn of dat hij neiging heeft tot duizeligheid;

Overwegende dat, indien het verslag van de geneesheer een noodzakelijke voorwaarde is om het ambtshalve ontslag te kunnen bevelen, zulks nog niet betekent dat de conclusie van de geneesheer de ontslagbeslissing die erop steunt in elk geval wettig maakt; dat immers die ontslagbeslissing gepaard gaat met meerdere discretionaire beslissingen waarop de Raad van State zijn wettigheidstoezicht vermag uit te oefenen -te beginnen bij de beslissing om de betrokken brandweerman te onderwerpen aan een onderzoek om zijn lichamelijke geschiktheid na te gaan- en waarvan de onregelmatigheid de eindbeslissing, het ambtshalve ontslag, vitieert;

3.3.3.1. Overwegende dat de verwerende partij geen specifiek motief opgeeft waarom de burgemeester, in opdracht van het college van burgemeester en schepenen, precies op 22 september 1997 aan de korpsgeneesheer van de brandweer opdracht heeft gegeven verzoeker te onderzoeken om uit te maken "of (hij) nog voldoet aan de voorwaarden tot uitoefening van de functie van brandweerman-officier"; dat in het licht van de gebeurtenissen die zich de voorgaande dagen hadden afgespeeld, naar dewelke sub 1.2. en 1.3. verwezen is en die, als sub 1.7. gesteld, door de burgemeester als een "ernstig vertrouwensprobleem" zijn aangemerkt, verzoeker niet zonder enige overtuigingskracht lijkt te stellen dat, minstens, de oproeping ook vanuit die situatie moet bekeken worden; dat het bestaan van een vertrouwensprobleem evident geen regelmatig motief kan uitmaken om een personeelslid te laten onderzoeken op zijn lichamelijke geschiktheid;

3.3.3.2. Overwegende weliswaar dat verzoeker niet betwist dat hij een fysieke handicap heeft; dat de verwerende partij van haar kant uitdrukkelijk bevestigt dat zij kennis heeft van het bestaan van die handicap, dat zij ook bevestigt dat reeds te weten sinds 1992 maar dat naar haar oordeel die kennis haar er niet toe

verplichtte om onmiddellijk op te treden, hetgeen voor verzoeker niet nadelig is geweest omdat hij zoveel langer in functie is kunnen blijven;

Overwegende dat in de huidige stand van het geding de Raad van State de redenering van de verwerende partij niet bijvalt; dat immers een bestuur de bevoegdheden die het heeft altijd moet uitoefenen met het oog op de behartiging van het algemeen belang; dat aldus, wanneer uit het oogpunt van de goede werking van de openbare dienst het bestuur de mogelijkheid heeft zich te ontdoen van een personeelslid dat niet de vereiste lichamelijke geschiktheid bezit, bij weeromstuit van een behoorlijk werkend bestuur mag verwacht worden, in beginsel althans, dat het een personeelslid, waaromtrent het over concrete aanwijzingen beschikt dat het niet meer over de vereiste lichamelijke geschiktheid beschikt, zonder dralen aan een geneeskundig onderzoek onderwerpt, op gevaar af die mogelijke lichamelijke ongeschiktheid op een later tijdstip niet meer zonder deugdelijke reden die zich op dat ogenblik aandient in vraag te kunnen stellen;

Overwegende dat, in die redenering, de verwerende partij, die sinds lang de fysieke situatie van verzoeker kende, verzoeker voor een geneeskundig onderzoek heeft opgeroepen zonder dat zij aantoont welke concrete feiten haar vermochten zijn lichamelijke geschiktheid nu plots en dit tegen haar jarenlang gedogen in, toch opnieuw in vraag te stellen; dat de oproeping van 22 september 1997 om die reden onwettig is hetgeen, in de huidige stand van het geding de Raad van State doet besluiten dat het ambtshalve ontslag, dat rechtstreeks steunt op het resultaat van het onregelmatig uitgevoerde geneeskundig onderzoek, eveneens onwettig is; dat in die mate het derde, vierde, vijfde, zesde en negende middel ernstig worden bevonden;

4.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker uiteenzet dat hij sinds 1968 deel uitmaakt van de vrijwillige brandweer, dat hij er opgeklommen is van brandweerman tot kapitein-bevelhebber (aangesteld in 1982), dat hij lid is van verschillende adviesorganen binnen de provinciale en nationale structuren van de brandweerorganisatie en dat hij lesgever is in de provinciale brandweerschool en bij het Rode Kruis; dat hij, verwijzende naar zijn loopbaan, wijst op het "groot aanzien" dat hij verworven heeft "in de wereld van de vrijwillige brandweer" zodat de wijze waarop hij nu, bijna op het einde van zijn loopbaan, opzij wordt gezet, schandelijk overkomt omdat iedereen die hem kent weet dat het niet wegens zijn lichamelijke toestand -die sinds 1992 bestaat- is dat hij ontslagen wordt; dat hij erop wijst dat de morele schade die hem aldus berokkend wordt niet hersteld zal kunnen worden door een vernietigingsarrest omdat hij de ouderdomsgrens bereikt zal hebben (hij is geboren in 1944) en omdat hij dan nooit meer de twintig jaren dienst als officier zal kunnen bereiken die nodig zijn om een vereremerking te bekomen; dat verzoeker een ander moreel nadeel ziet in het feit dat hij in de adviesorganen waarin hij zetelt alsnog zijn stem niet kan doen gelden, in de graad van onwettigheid waarmee de bestreden beslissing aangetast is en in het feit dat hij "de cursus dienstchef" niet zal kunnen volgen omdat die cursus voorbehouden is aan personen die "in actieve dienst" zijn; dat verzoeker tenslotte in het algemeen wijst op het bestaan van een "financieel nadeel";

4.2. Overwegende dat de verwerende partij er vooreerst op wijst dat de bestreden beslissing geen tuchtsanctie en ook geen preventieve schorsing betreft bij zoverre dat het morele nadeel waarop verzoeker doelt en dat op een dergelijke sanctie betrekking heeft "niet zo evident is als verzoeker wil laten voorkomen"; dat zij vervolgens stelt dat de schorsing van de bestreden

beslissing voor verzoeker geen enkel nuttig effect kan hebben omdat hij op 29 september 1997 door de gemeenteraad van Zelzate preventief geschorst is en in elk geval ter uitvoering van die beslissing toch geschorst blijft;

Overwegende dat, wat de door verzoeker aangevoerde argumenten betreft, dat de verwerende partij betoogt dat het bestaan van een financieel nadeel niet wordt bewezen, dat verzoeker reeds dienstchef is en dus dienaangaande geen cursus meer moet volgen, dat de mogelijkheid dat verzoeker voorzitter van een beroepsvereniging kan worden een hypothese is, dat een ambtshalve ontslag het ontvangen van eretekens niet verhindert en dat verzoeker verschillende keren zelf zijn ontslag aangeboden heeft;

4.3.1. Overwegende dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van het ambtshalve ontslag van verzoeker tot gevolg zal hebben dat verzoeker voorlopig geacht wordt nooit ontslagen te zijn; dat, indien vanuit een formele opstelling de verwerende partij zou kunnen bijgevallen worden waar zij uiteenzet dat verzoeker, in geval de schorsing bevolen wordt, toch nog geconfronteerd wordt met de beslissing waarbij zijn dienstcontract preventief geschorst -en waartegen hij wel een annulatieberoep maar geen vordering tot schorsing heeft ingediend-, de gegevens van het dossier, en inzonderheid de vaststelling dat de verwerende partij na het inzetten van de procedure die moest leiden tot het ambtshalve ontslag blijkbaar geen enkele stap meer heeft gezet op de door haar oorspronkelijk bewandelde weg van de voorlopige schorsing van verzoekers dienstcontract, er blijk van geeft dat de verwerende partij met het inzetten van de procedure van het ambtshalve ontslag die aanvankelijke weg verlaten heeft zodat die preventieve schorsingsbeslissing van 29 september 1997 niet kan geacht worden gereactiveerd te worden door de schorsing van het ambtshalve ontslag;

4.3.2. Overwegende dat het moreel nadeel, voortvloeiend uit de opspraak waarin het ontslag uit de leidende functie bij de brandweer verzoeker heeft gebracht, als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt gezien; dat verzoeker terecht uiteenzet dat het ontslag, gesteund op een fysieke handicap die sinds jaren bestaat en die niet onbekend gebleven is, bij de buitenwereld algauw de vraag zal doen rijzen of het ontslag geen andere grondslag heeft dan zijn fysieke kwaal; dat in dat verband de coïncidentie tussen de ontslagbeslissing en de omstreeks hetzelfde tijdstip aan de oppervlakte gekomen conflictsituaties binnen het brandweerkorps ongetwijfeld bij de publieke opinie bepaalde vermoedens zal opwekken die verzoeker, in acht genomen de hierboven gemaakte vaststelling dat het dossier geen blijk geeft van een concreet motief om verzoeker voor een geneeskundig onderzoek op te roepen, slechts moeilijk zal kunnen weerleggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 18 februari 1998 van de gemeenteraad van Zelzate waarbij Johan DE JONGHE wegens lichamelijke ongeschiktheid van ambtswege wordt ontslagen als brandweerman-vrijwilliger.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een oktober 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **A. VANDENDRIESSCHE.**